

Statsbanerne tjente 86,000 Kr. paa denne Route, og ifølge nogle Tal, som jeg har faaet meddelt deroppe fra, er Routen ikke senere gaaet tilbage, men er tværtimod i Stigning. I Fjor var ganske vist Silde-transporten kun ringe, fordi der ikke fiskedes mange Sild, men det er ogsaa kun dette ene Aar, det har været saaledes. I Aar er Sildefangsten i stærk Stigning, og Sildene skulle jo dog transporteres bort. Naar det altsaa den Gang blev paavist, at Statsbanerne tjente 86,000 Kr. paa Routen, og Transporten ikke er aftagen, synes jeg nok, at Staten har nogen Interesse i denne Route. Forholdet er imidlertid noget forandret, idet man nu ikke saa godt kan se, hvad Statsbanerne tjene ved Routen, fordi for 3 Aar siden Sildetransporten var paa svenske Eksporthørers Hænder, hvormod den nu er paa frederikshavnske Eksporthørers Hænder. Silden kommer til Frederikshavn, bliver pakket der og udgaar derfra som lokalt Gods. Statsbanerne kunne altsaa ikke se, at det er Gods, der kommer fra Sverige, idet Eksporten udgaar fra Frederikshavn. Det ser ud, som om Routen er gaaet tilbage, men det er den ikke. Jeg tror, der ogsaa ud fra dette Hensyn kan være Grund til at sikre, at Nordjylland beholder Forbindelsen mellem Frederikshavn og Gøteborg. Da Bevillingen gives saaledes, at der kun skal garanteres en aarlig Minimumsbruttoindtægt af 60,000 Kr., er der jo en Mulighed for, at det Beløb, Statskassen skal tilskyde, bliver meget ringe. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil stemme for denne Bevilling, som jeg varmt anbefaler. Den har, som sagt, ikke ringe Betydning for det nordlige Jylland. Jeg skal for øvrigt tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), der, som det vil ses af Ændringsforslagslisten, ikke har tiltraadt dette Ændringsforslag. Han støttede sin Anbefaling for at undlade at give denne Bevilling paa, at det er bevisligt at Routen stadig gaar tilbage og til sidst maa ophøre, ligesom han fandt det højst urimeligt, at man skal vedblive at give Penge til en Route, som efter hans Mening har saa ringe Betydning. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem, som bor ved Øresund, hvor der er to Forbindelser med Sverige, nemlig Kjøbenhavn-Malmø og Helsingør-Helsingborg, ikke er saa varmt stemt for at faa en Forbindelse mellem Sverige og Jylland, som vi Jyder ere. Vil man imidlertid spørge, om disse Router betale sig saa overordentlig godt, ser man af Beretningen om Statsbanedrif-

ten for 1896—97, at Kjøbenhavn-Malmø har givet en Indtægt af 87,200 Kr., men en Udgift af 125,704 Kr. og Helsingør-Helsingborg en Indtægt af 84,000 Kr., men en Udgift af 98,958 Kr. Jeg skal ikke nægte, at det kan være berettiget, at Staten ofrer noget paa disse Forbindelser, men det forekommer mig dog, at det er lidt ubilligt, naar det ærede Medlem saa vil hævde, at der ikke er nogen Grund til, at Staten ofrer noget paa Routen mellem Nordjylland og Sverige, thi det nordlige Jylland har jo dog ikke saa ubetydelig Forbindelse med Sverige. Jeg synes, at det er lidt haardt at forlange, at vi Nordjyder, naar vi skulle til Sverige, skulle gaa over Kjøbenhavn. Jeg vil haabe, at det høje Ting ikke vil følge det ærede Medlem, og at han heller ikke maa finde Tilslutning i Fremtiden, hvis det skulde vise sig nødvendigt ogsaa paa fremtidige Finanslove at yde en Smule Subvention for at opretholde denne Route. I Nordjylland ere vi overordentlig glade ved at kunne beholde den, og jeg skal gentage min Tak til den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg, fordi de saa velvillig have imødekommet det Ønske, som saaledes er fremkommet fra det nordlige Jylland.

J. Hage: Til det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg tillade mig at bemærke, at naar Staten etablerer Dampfærger mellem Sjælland og Sverige, saa er den selvfølgelig nødt til — særlig naar Anlæget maaske har været temmelig kostbart — at finde sig i, at dette i det første Aar ikke betaler sig. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at det vil komme til at betale sig, om ikke til næste, saa til næstnæste Aar. Øresundsrouterne ere utvivlsomt opadgaaende Router, hvor Trafikken stadig forøges, hvormod jeg med Tal har godtgjort, at Routen mellem Frederikshavn og Gøteborg i Virkeligheden er dødsdømt. Naar man nu er nede paa en Bruttofragt af 35,000 Kr., og der maa gives et Tilskud af 25,000 Kr., for at Routen overhovedet kan betale sig, kan man vist sige, at hvis der overhovedet skal være en Grænse, hvor man stopper op med en saadan Route, maa den være naaet her.

H. Madsen: Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om han ikke finder, at Helsingør—Helsingborgrouten er gammel nok til at kunne betale sig. Den giver ikke desmindre et Underskud af omtrent 15,000 Kr. (J. Hage: Det maa være for-